

Bài của ông M.-Ngô tuy lời văn lưu loát song có ý thiên về người Bắc, ông cho là vì ông Quỳnh cho nên người Nam mới biết ra tranh-thương với khách và chờ Chỗ đó tôi không dám phản đối ông, song tôi có ý ngay! Người Nam không phải đợi đến mấy lời bình luận của ông Quỳnh mà mới biết rõ minh vào thương trường! Ngoài đoạn đó thì các đoạn khác của ông cũng bằng cùa, song ông nghĩ-luận cũng hơi có ý nóng nảy. Còn ông Mục-Tiền thì bình luận thiên về ông Quỳnh quá, ông cho ông Quỳnh là tài giỏi, nói thế là đáng! Phải lòng phục ông Quỳnh, tôi đây cũng không dám chê ông Quỳnh, song tôi chỉ hoan nghênh những chủ binh-luận đích đáng của ông Quỳnh, còn chỗ nào ông Quỳnh bàn thiêng thì tôi không dám cà gai biếu đồng-tinh cùng ông mà phục, mà mẫn ngay được! Phản binh phàn, hay phải khen, dù phải chê, như thế mới là chính đáng, ngon hut công bình là thế! Nhất là đoạn ông viễn dẫn những bài diễn-thuyết hùng hồn khi di dàu xào Marseille của ông Quỳnh để tăng thêm giá-trị cho lời bình luận ông Quỳnh, thì tôi e những lời viễn dẫn hơi xa lát dàu để bài ông! Mâ không riêng gì ông, phải nói ra chúng tôi mới biết...

Cứ bình tĩnh mà xét, những bài mà dâ nói ở trên tuy có thiên-lịch đối chung, song cũng chưa thiên-lịch bằng những bài của người nghệ-luận (paradoxes) của ông Trương-duy-Toản. Nhân binh luân vở máy lời binh-phẩm của ông Quỳnh, ông lại còn tiếp tục một bài có ý châm biếm kich người Bắc. Ông nói rằng ngoài Bắc công-nghệ só dâ tiến bộ là do ư cảnh-nghệ nó bách súc, chứ người Nam cũng như người Bắc, ai cũng có dù mươi ngón tay, ai kèm chi ai! Dân Bắc chuyên công nghệ là vì ruộng đất ít, người Nam không cần chuyên công-nghệ là tại ruộng đất nhiều! Ôi! Tư-tưởng ông Toản lý-kỹ thay! Cố nhẽ biện-đảm khy hai mươi năm duy có một mìn ông có cái tư-tưởng khinh miệt công nghệ! Vì thế mà công-nghệ trong Nam đã bị người lùng-dogn hết! Khả khê cho ông mồi năm thấy một mìn tên lậu chỉ ra ngoài to tát biết bao mà ông diêm nhiệm được! Gan thay! Tôi xin chịu ông to gan thật! Ông thường tự phụ rằng dâ qua Trung-quốc và Âu-châu, thô ông có nghe nói đến những ông vua đầu, vua ô-tô, chúa sáu, chúa gang bao giờ chưa? Cái thế lực của các vua chúa ấy ra sao chưa? Ở nước người ta có ruộng không? Sao công-nghệ người ta phát đạt đến thế? Ông không nên phiến luận làm cho phai giấy tòn mực và mất thì giờ và chí mà chí! Tôi xin can ông!...

sach, mà tác-giả khỏe chăng? Không phải thế! — Lá thư!! chẳng biết vñ sao mà tác-giả khỏe? À ! à ! ! ! Phải rời!! — Thượng-cđ cõi người cạnh tranh, lợi quyền cõi người thu-hồi. Lo cho tiền dâ Nam-Việt ngày mau tâu-hộ mà tác-giả khỏe! — Tình dồng-bảo đậm thâm, nghĩa đoàn-thờ chúa chan-

E cho Nam Bắc một nhà, bén dày thân ái mà tác-giả khỏe! — Một tờ báo có già-trí hoan nghênh dư luận công chúng, song cho ngõi viết công bằng mà tác-giả khỏe! — Thêm dết những lời thiết-tha, xui dạo lòng người áo cảm. E có người ra phán dối mà tác-giả khỏe!!!

Thần ôi! Anh-hùng không phải là không có nước mắt. Trưng-phu không phải là không có lời uất ức. Nhưng mâu, những nước mắt ấy, khỏe sao cho dân tộc gai biếu đồng-tinh cùng ông mà phục, mà mẫn ngay được! Phản binh phàn, hay phải khen, dù phải chê, như thế mới là chính đáng, ngon hut công bình là thế! Nhất là đoạn ông viễn dẫn những bài diễn-thuyết hùng hồn khi di dàu xào Marseille của ông Quỳnh để tăng thêm giá-trị cho lời bình luận ông Quỳnh, thì tôi e những lời viễn dẫn hơi xa lát dàu để bài ông! Mâ không riêng gì ông, phải nói ra chúng tôi mới biết...

Cứ bình tĩnh mà xét, những bài mà dâ nói ở trên tuy có thiên-lịch đối chung, song cũng chưa thiên-lịch bằng những bài của người nghệ-luận (paradoxes) của ông Trương-duy-Toản. Nhân binh luân vở máy lời binh-phẩm của ông Quỳnh, ông lại còn tiếp tục một bài có ý châm biếm kich người Bắc. Ông nói rằng ngoài Bắc công-nghệ só dâ tiến bộ là do ư cảnh-nghệ nó bách súc, chứ người Nam cũng như người Bắc, ai cũng có dù mươi ngón tay, ai kèm chi ai! Dân Bắc chuyên công nghệ là vì ruộng đất ít, người Nam không cần chuyên công-nghệ là tại ruộng đất nhiều! Ôi! Tư-tưởng ông Toản lý-kỹ thay! Cố nhẽ biện-đảm khy hai mươi năm duy có một mìn ông có cái tư-tưởng khinh miệt công nghệ! Vì thế mà công-nghệ trong Nam đã bị người lùng-dogn hết! Khả khê cho ông mồi năm thấy một mìn tên lậu chỉ ra ngoài to tát biết bao mà ông diêm nhiệm được! Gan thay! Tôi xin chịu ông to gan thật! Ông thường tự

phụ rằng dâ qua Trung-quốc và Âu-châu, thô ông có nghe nói đến những ông vua đầu, vua ô-tô, chúa sáu, chúa gang bao giờ chưa? Cái thế lực của các vua chúa ấy ra sao chưa? Ở nước người ta có ruộng không? Sao công-nghệ người ta phát đạt đến thế? Ông không nên phiến luận làm cho phai giấy tòn mực và mất thì giờ và chí mà chí! Tôi xin can ông!...

TRẦN-MỸ-NGỌC.

Công văn lược lục

TIỀN-BỘ

Ông Nguyễn Văn Trinh, Lương-y thi sai hàng năm giúp việc tại Dulong-duong Drouhet, dâ linh di hành-vy tại Dulong-duong Thien-Bao sau lại công-bó những bài của người Bắc kich bát người Nam! Ôi! Ông này mới biem-doc mâu nhônen chô! Ông nên biết rằng: báo-quán là nơi công-luận, pham ai có ý kiến gi lâ, tư-tưởng gì mới mà lai-dai đến bài báo-quán nên dâng-tai mới là ngbla-vu nhà báo! Coi dâ thi các nhà biên-tập trong tòa báo Đồng-phap rât là công-bóng! Ông Toản đọc thấy may bài dâ mà khỏe hoài, phải phât ra bài « khoc-tô đồng-bao » !!! Ôi! Cung dâng khoc cho ông thật...!

Tóm lại mà nói, người Bắc chê người Nam, người Nam chê người Bắc, toàn là vô ích cả, chê thêm gây thù gây oán, có nghen-trô cho sự liêng-lac tam-ky. Dù người Nam hay người Bắc, ai có dêng gi khâm-khuết, ta nên khuyen bao lân nhau mà không nên tìn lôi châm-trich nhau. Nam là đâu? Bắc là đâu? Chê qua cũng nói cũng giống cả. Người Nam ngày nay tòi là người Bắc theo đc Cao-Hoàng vào trân coi Nam trong hôi « Nam - Tiêu » ngày trước. Người Bắc sung sướng tòi là người Nam sung sướng, người Nam dâ dòn tòi là người Bắc dâ dòn. Ta không nên dòn với nhau, ghe lanh mâu tim cách kich bát lân nhau.

Nay kêt-thuc bài này, xin nhắc lại câu châm-nghn dâ hiên anh em ba ký, dâ là cái tòng-ý cõi người cầm bút viết bài này:

Khôn ngoan dâp với dâ, Gâ cùng mót me chô hoài dâ nhau!

CÔNG-LUẬN

Khuyên ai nghe lại kèo mâu

Vừa rồi đọc bài văn « Khoc-tô đồng-bao » ở trong T. L. B. Chêng biết tác giả khoc vñ nđig! — Công-danh lô-buc, duyên phan-bâm-hiu, mà tác giả khoc chêng? — Khong phai thê! — Phong hóa suy dâ nhau dâ hen yeu, mà tác giả khoc chêng? — Khong phai thê! Quốc tuy nhuc-nhau, lợi quyền mâu

Dân khôn nhò giáo-duc

(Tiếp theo)

Hiện nay dân-trí nước ta vẫn còn mâu, sâuh với các nước bên phuong Âu Mỹ thì người mâu ta chưa được mâu. Những trang utu-thu mâu thời ai ni cũng biết cho rằng sự phâp cấp giáo-duc trong nước ta đây phải lo cho sán-sước, ché chung nêu tri huân; hò sów được mâu ngày thi may mắn cho dân-tộc ta mâu.

Đã biết rằng Chánh-phu vẫn dâ có long-lo-lân phâp cấp giáo-duc cho quốc-dân, lại thêm có các dâng thương-lưu xã-hội ta trong các tinh, cung-dâng biêng-dâng tinh mâu lập ra mâu nơi mâu hoi Khuyênh-hoc, cõi dâ chung lo phâp cấp giáo-duc cho quốc-dân. Những khâch ngoại-bang nâu mâu mới bước chon lén dâ Nam-ký nay, thay cai-canh-tuynh như thê, mâu chéng làm tướng cho râng-nhó các dâng thương-lưu trong xã-hội Việt-nam dâng hó-hào lo-lân mâu-mang sự phâp cấp giáo-duc cho quốc-dân như vậy thi tâc-nhiên cai-trinh-dý của dâng-tinh Việt-nam ngày nay dâ cao tót-vót dâ dâu di rôi. Chó họ cõi dâ dâu mâu dâng quâ-dot dâng huân quâ-dot; vi hoi Khuyênh-hoc tuy nhieu, song huu danh mâu-vieth, ché cung churathay có công-hien gl.

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Vây từ đây tôi xin các ngai hây trùn hoi khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

Trong khoản mâu năm trô lại đây, hoi Khuyênh-hoc trong Nam-chau ta thiết là lâm-lập. Nhưng cung chéng nghe cai-anh-huong gi mà gọi rằng

DÂY THÉP
Đè như vậy:
NHI-THIỀN-DUỒNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Sđ 658

VĂ-SANH DƯỢC TỐU
(THUỐC RƯỢU NHI-THIỀN-DUỒNG)
Thuốc rượu của tiệm Nhị-Thiền-Duồng là một thứ thuốc rượu rất quý, do nơi tiệm chính ở tại Quảng-Đông gửi lại; thiên niên trường thọ do đạt tao bôa chí công, xưa nay chẳng có thuốc rượu nào mà bôa dưỡng nhưn thiên thán hòa huyết mạch, cương tráng tinh-thần, cho lâng thử thuốc rượu này. Khi uống nó thường thì mặt mày hồng nhuận; gái trai già trẻ, bón múa đều dùng được, thật nó là bá bô Thanh-dược; công hiệu như thần.

Nếu uống thuốc rượu này thường thi dặng tiêu trừ báu bệnh tinh-thân khương kiện, định dương toàn thân; khai tì kiền-vị, máu me đều-dặng, auro da mịn-màng, những người mà tên-thiên bát túc, báu-thien bát diệu, thi nên uống nó cho thường mà bôa duong.

Bón bà mà vàng óc óm gầy thi nên dung nó, hoặc muôn an thai bão-sóng, thi uống thử thuốc rượu này khỏi lo hậu họan.

Ấy là một thứ thuốc Vă-Sanh rất aon bôa duong.

SÀM NHUNG BỒI NGỌN VÀ SANH HUỐN
THUỐC NỒI NGỌN DƯƠNG GIÀ SÀM NHUNG

Thuốc huốn này là một phương thuốc của Tiên-Thánh đã lại quán

NHI-THIỀN-DUỒNG

DAI DU'O'C PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

CÔ-BAN CÁC THU THUỐC CAO, ĐUN, HOAN, TAN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY

thần-tà sú chỗ luyện phái phép, lại dùng vĩ Bão-Lộc-Nhung và nhơn sâm, thiết là đại bô ngoan thán. Bát cầu là đòn ông đòn bà mà uống được thi khí huyết vận hành, tay chon mạnh mẽ; thiết là một phương tu bô rát hay dò. Bón Duồng mà tiem được phương thuốc rát hay này thiết là ráo vật hau, rồi lại chọn lựa các thứ được liệu bằng nhứt, tuân theo phép mót nữa thi luyện ra cho thành cao, còn một nửa thi nghiên tản ra cho thiết mảng mà uống với thuốc. Đòn ông bô bạch trước, đòn bà bô bạch đài, hoặc đòn ông con trai nâm chiêm bao di-tinh; phái dùng nước trà mà uống với hoan thuốc, đòn ông tinh-tinh đều lạnh, đòn bà mà từ-cung cũng lạnh thi ráo khô mà kiêm con, mồi buổi sớm mai và chiều đều phải uống mồi huồn, uống với nước trà.

Xin chư tôn hây mua mà dùng thử, thi moi biết rằng bón Duồng khéo chọn Sâm nhung và các thứ được liệu bằng nhứt mà chế luyện rát tinh-hảo. Xin kẽ những chứng dùng được và cách dùng kẽ ra sau này: Đòn ông mà tien-thien hau-thien cháng, dù, tinh thán bao kém, hoặc lo lắng nhiều việc mà tý vĩ bù yếu hoặc thán chí bất định, hoặc bị trường phong hạ huyết, thi phải nấu trái táo den lấy nước mà uống với thuốc.

Phàm kô học trò siêng năng học tập, tu lao quá độ, tinh-thán bao kém, từ chí mỏi mệt, cu mồi buổi sớm mai uống 1 huồn, chiau hàn 1 huồn, hê uống lâu chứng nho thi tinh thán mạnh mẽ, họa thức át thông minh; còn những người buon báu lo lắng đêm ngày, hê uống 1 huồn thi tinh thán át trả nén mạnh mẽ.

tráng kiện, uống được nhien rõi, dùi thực cả đêm càng không biết mỏi. Nhưng người hút quá độ, thận hư khí suy, đàm ngắn bất khô-khô, thi phải dùng nước trà nóng mà uống thuốc.

Bát cầu nam phu lão ấu, khí huyết đều hư, hoặc già rõi mà thận suy khí yếu, gân cốt báu hoai, uống chẳng ngon; hoặc bô hàng đàm ngắn chân hoặc trung khí hư hàn mà phái sanh ho, thi phải dùng nước muối mảng mảng mà uống với thuốc. Đòn ông bô bạch trước, đòn bà bô bạch đài, hoặc

đòn ông thuốc duong này thi phải cũ đòn chán nhung là đòn hàn lanh sống sít đều chẳng nén ấm.

Chư tôn huôc cõ, xin hãy nhinh cho thiết chủ hiệu Nhị-Thiền-Duồng và ông PHẬT-MÃ-P, thi mới khởi lâm.

Hộp kiến mồi hộp 1 hoàn lớn giá là 1 \$00
Hộp kiến hai hoàn nhỏ 1 00
Hộp kiến 4 hoàn nhỏ giá 1 20
Hộp cây mun 2 hoàn nhỏ 0 60
Hộp cây mun 4 hoàn nhỏ 1 20

PHU-KHOA KIM-PHUNG-HUỐN

Phàn đòn-bà khác hoa đòn-ông thi chí có 2 đầu: 1° đường kính, 2° sanh-dâ mà thâ. Nón hê muôn sanh con thi truyêt hét phái lo cho đường kính dài dặng. Nón đường kính cháng đều thi khô mà có thai cho dạng, áy là phần nhiều, gân bô ngoại-cam, hoặc tai lo, râu, bô-nhyc, tru-huồn trong lòng, làm cho khí huyết hoa mòn, sanh nhiều chứng bñnh, đều cung do nơi đường kính không đều mà râ.

Phàn uống thuốc này thi phải coi chứng bñnh chứng nặng nhẹ thê nào: bô nhẹ thi uống một hai huồn, còn nặng thi phải uống cho duyên huồn, thi tự nhiên Ám dương điều hòa, tì-chi cường kiện, da thịt mịn màng, thán át trả nén mạnh mẽ.

Còn như bình thời mà thường uống thuốc này, thi khí huyết dày dù, cháng hê sanh bñnh mà rồi sanh com

dé chán cung nhiều, chí như đòn-bâ có thai mà uống thuốc này thi lại dặng

an thai bão-sán, chứng sanh con ra lại dặng mạnh mè náu, áy là một phương thuốc rát hay, thi trê các chứng bñnh đòn-bâ hiệu nghiệm như thần dò.

Chú trê các chứng kẽ ra sau này: 1° Đường-kinh hoặc trời, hoặc sục, hoặc ít, hoặc nhiều;

2° Bạch-dâ, Bạch-dâm, ra hoai không đút;

3° Đường-kinh hoặc vàng đợt, hoặc đòn;

4° Khí huyết đòn-hu, đường-kinh không có;

5° Hoa đường-kinh ra nhiều quá, như muôn làm bâng;

6° Đường-kinh dì nghịch, sanh ra thê huyết, trong bụng thi đau;

7° Thần thê cháng yên, xây-xâm mặt mày, ăn uống không tiêu;

8° Bao lung, mồi cảng, vàng mêt, óm gât;

9° Thai động cháng yên, trong bụng đau hoai;

10° Đò rõi ứ huyết mà đau, hoặc là hoa không ra.

Cách nón: Mỗi ngày phải uống 1 huồn, uống với nước trà. Còn đòn-bâ để thi phải dùng nước đái con nít mà uống với thuốc.

Có ám: Những đò sống-sít, lanh-lê, cũng là đò rang nướng nóng-nẩy độc-địa cháng nón dùng.

Mỗi hộp 2 huồn giá là... 1 \$00

BÁNH CAM TÍCH

Tại nhà thuốc Nhị-Tiền-Duồng, Ông-luong-y VI-TẾ-SANH, chọn cáo-thú thương hảo được-liệu mà bào chế ra như bánh, mèi ngọt ngọt, dê cho con nít ăn trú các chứng cam-tích, sít-trung hay lâm.

Thường con nít hay có sanh trùng lâi, nước da vàng, óm yếu, bụng nôi gân-xanh, dau bụng, làm bieng lâi, hoặc tiêu ra bột;

Các chứng nói trên đây đều là bởi mang chứng cam-tích mà ra.

Vậy nên làm thử bánh này để cho những con nít và người lớn ăn có ích lâm, có tràng lâi thi nó tiêu ra, như không có tràng lâi, mà thường là bánh này, mạnh-tý-vi, da thịt càng tươi, nếu ăn đậm là chứng náo, thi càng ngày càng mập.

Chú-vị có muà thi hái nhín cho cháo cái nhân Ông-phat hiệu Nhị-Thiền-Duồng, mới phái là thử thiệt, kẽ làm thử giả ăn vào thêm bñnh.

GIÁ LÀ:

Mỗi gói mười bánh.. 0 \$10
Mỗi hộp 100 bánh.. 0 90

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt & Khách-Lâu
N° 77 & 80, Boulevard Charner
10, Quai Le Myre de Vilers
... Đường Kinh-lip, đường Carabilli
và đường mé-tang Le Myre de Vilers, SAIGON

HUỲNH-HUẾ-KÝ, Chủ-thiêm
Kinh-cung Quí-khách nô: Mái dạn một tiêm
ngô hiệu là HOTEL D'ANNAM (Nam-Việt
Khách-Lâu) phòng rộng-mát và sạch-vô-lâm,
cũng có đèn phong ở từng-dưới đất được
cận-tiện Quí-khách, tin Quí-khách thưa-đi
đi Saloum đến-tiêm tôi mà ngã lây-lâm
thông-thâ lâm.

Lại tôi mới mò thêm một giải-phong
ngang-rát mát-mè tại đường mé-tang Le
Myre de Vilers, bô truờn ga xe-lửa nhô ch.
nhà số 10, Saigon.

HUỲNH-HUẾ-KÝ, Chủ-thiêm

NGUYỄN-VĂN-BÃU
EPICERIE
129, Rue d'Espagne, 129
SAIGON

BAN SÌ VÀ BÁN LÈ
Gia rát rõ horn các nöt

Tiệm tôi khai trương đà horn người nóm,
buon binh châc châc và chieu hiai al rát
đà, già binh cung với horn các nöt.

Tiệm tôi có binh đà đà giá vĩ, mèo binh
kép, bâng-sa, Sô-cô-la, Sô-cô-la, Bo, Bô-
heo mui, đà hopt trai-ay, Cà-phê, Đường
cà-trâng, Cà-mô, Savon Thom, Savon Cadouin,
Savon Marseille, Savon Bôc-Ong-Hyga, clor
Essence de Menthe-thé, Mát, Giày Cao-cu,
Mát Caquio trâng, giày, viefs, mops, đà heo
trô-dâng, Ruya châc, Ruya châc trâng,
Ruya Cô-Nhão (Cognac) Ruya Champagne,
Ruya rêu (Rhum) Ruya ngô, Ruya khô
và nước ruồi đà đà đâng trêng đâng
và chieu thê nha không thể nha kô-hei!

Tiệm tôi: sô lâm Đại-Lý thi hâng hâng
lai Saigon, như Ruya Champagne Mod et
Chandon khâm xanh thi thit, Ruya Cognac
Videt Clos (Ruya ngô) Ruya Averne
hoku khô, mèo giò rát nhô, Ruya CHÂC ĐÔ
chessalise, và Ruya CHÂC TRANG. Cours
khâm hau hiên. Cao Bô là một thi Ruya
Bordeaux lâi lâm đâng.

Đàm-huon, giày lê, lê, lê, lê
và lê, lê,

giày lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê, lê,

giày lê, lê, lê, lê, lê